

KOHTUOTSUS

EESTI VABARIIGI NIMEL

VÄLJAVÕTE

Kohus Tallinna Halduskohus
Kohtunik Maret Hallikma
Otsuse tegemise aeg ja koht 06.02.2020, Tallinn

RESOLUTSIOON

/.../

Tunnistada SHS § 133 lg 1 põhiseadusega vastuolus olevaks ja jätta kohaldamata osas, milles see ei võimalda toimetulekutoetuse määramisel sissetulekust maha arvata retseptiravimitele tehtavaid kulutusi.

/.../

Põhiseaduslikkuse järelevalve menetluse algatamine

40. HKMS § 158 lg 4 kohaselt jätab kohus asja lahendamisel kohaldamata seaduse või muu õigustloova akti, kui see on vastuolus Eesti Vabariigi põhiseadusega või Euroopa Liidu õigusega.

41. Ei nähtu, et asjas vaidlusaluse normi reguleerimisala kattuks mõne Euroopa Liidu õiguse normi reguleerimisalaga.

42. Leian, et SHS § 133 lg 1 on PS §-ga 28 vastuolus osas, milles see ei võimalda toimetulekutoetuse arvestamisel arvesse võtta retseptiravimitele tehtavaid kulutusi, mistõttu SHS § 133 lg 1 tuleb jätta selles osas kohaldamata.

SHS § 133 lg 1 asjassepuutuvus

43. Esimese või teise astme kohtu taotluse alusel tunnistab Riigikohus kehtetuks või põhiseadusega vastuolus olevaks sellise õigustloova akti või selle sätte, samuti õigustloova akti andmata jätmise, mis oli kohtuasja lahendamisel asjassepuutuv (põhiseaduslikkuse järelevalve kohtumenetluse seaduse (PSJKS) § 9 lg 1 ja § 14 lg 2 esimene lause). Seejuures ei lahenda Riigikohus õigusvaidlust, mis tuleb lahendada haldus-, tsiviil- või kriminaalasjades kohaldatavate kohtumenetluse sätete järgi (PSJKS § 14 lg 2 teine lause). Riigikohtu pikaajalise praktika kohaselt on asjassepuutuv säte, mis on kohtuasja lahendamisel otsustava tähtsusega (alates RKÜKo nr 3-4-1-10-00, p 10). Otsustava tähtsusega on säte siis, kui kohus peaks sätte põhiseadusele mittevastavuse korral otsustama põhikohtuasjas teisiti kui põhiseadusele vastavuse korral (RKÜKo nr 3-4-1-5-02, p 15).

44. SHS § 131 lg 2 sätestab, et toimetulekutoetust on õigus saada ükski elaval isikul või perekonnal, kelle kuu netosissetulek pärast SHS § 133 lõigetes 5 ja 6 sätestatud tingimustel arvestatud eluasemekulude mahaarvamist on alla kehtestatud toimetulekupiiri. SHS § 133 lg 1 sätestab, et toimetulekutoetuse arvestamise aluseks on ükski elava isiku või perekonna kõigi

liikmete eelmise kuu netosissetulek, millest arvestatakse maha makstud elatis, jooksva kuul tasumisele kuuluvad eluasemekulud ning kehtestatud toimetulekupiir.

45. SHS § 133 lg 1 kehtetuse korral osas, milles see ei võimalda arvestada netosissetulekuna retseptiravimeid, tuleks sissetulekust arvata maha ravimitele kuluv summa ja kaebaja netosissetulek jääks alla 150 euro piiri.

45.1. Arvestuslikult nähtub erinevus järgmiselt:

- 1) 427,49 (sissetulek) - 200 (elatis)-66,44 (kulud eluasemele)=161,05 (kehtiva sätte kohane arvestus). Puudub õigus toimetulekutoetusele;
- 2) 427,49 (sissetulek) - 200 (elatis) - 66,44 (kulud eluasemele) - 25,09 (kulud retseptiravimitele) = 135,69 eurot (kehtetu sätte kohane arvestus). On õigus toimetulekutoetusele.

45.2. Seega olukorras, kus kaebajal oleks võimalik retseptiravimitele tehtavad kulutused maha arvata, jääks vahe toimetulekupiiriga 14,31 eurot (150 - 135,69), mis annaks SHS § 131 lg 2 kohaselt aluse toimetulekutoetuse määramiseks. Seega pidanuks Tallinna linn toimetulekutoetuse määramisel teisti otsustama kui vaidlusaluse sätte kehtivuse korral. Seetõttu on SHS § 133 lg 1 asjas otsustava tähtsusega ja on asjassepuutuv.

Riive tuvastamine

46. Igaühel on õigus tervise kaitsele. Eesti kodanikul on õigus riigi abile vanaduse, töövõimetuse, toitjakaotuse ja puuduse korral. Abi liigid, ulatuse ning saamise tingimused ja korra sätestab seadus. Kui seadus ei sätesta teisiti, siis on see õigus võrdselt Eesti kodanikuga ka Eestis viibival välisriigi kodanikul ja kodakondsuseta isikul (PS § 28). PS § 10 järgi on põhiseaduse aluspõhimõteteks inimväärikuse ja sotsiaalse riigi põhimõtted (RKPJKo 21.01.2004, 3-4-1-7-03, p-d 14 ja 16).

47. Üldise sotsiaalse põhiõigusena on põhiõigus riigi abile puuduse korral soorituspõhiõigus, mis annab kodanikule subjektiivse õiguse nõuda ja paneb riigile positiivse kohustuse anda abi, mis tagaks minimaalselt vajalikud vahendid äraelamiseks. PS § 28 lg 2 esimeses lauses sätestatud soorituspõhiõiguse riive seisneb põhiseaduslikult nõutud elatusmiinimumi tagamata jätmises. Kohtu ülesanne [on] sekkuda siis, kui abi langeb minimaalsest tasemest allapoole. Põhiseadus annab põhiseaduslikkuse järelevalve kohtule pädevuse hoida ära inimväärikuse rikkumist (RKPJKo nr 3-4-1-67-13, p 31 ja seal viidatud lahend RKPJKo nr 3-4-1-7-03, p 16).

48. Riigilt puuduse korral abi saamise vajadus on seotud toimetulekupiiriga, millele vastav sissetulek peaks tagama leibkonnale minimaalsed vahendid esmavajaduste rahuldamiseks (RKPJKo nr 3-4-1-33-14, p 27) Abi andmise kohustuse täitmiseks on riik loonud toimetulekutoetuse, mille eesmärk on leevendada ajutise abimeetmena abi vajavate isikute ja perekondade materiaalsel puudust (SHS § 131 lg 1). Toimetulekutoetust on õigus saada isikul või perekonnal, kelle kuu netosissetulek pärast eluasemekulude maha arvamist on alla kehtestatud toimetulekupiiri (SHS § 131 lg 2) (RKHKo nr 3-16-1759, p 13).

49. Igaühe õigus tervise kaitsele on mitmetahuline põhiõigus, mis on tihedalt seotud PS §-s 10 sätestatud õigusega inimväärikusele, PS §-s 16 sätestatud õigusega elule ja PS §-st 26 tuleneva eraelu puutumatusena (nt kehaline ja vaimne puutumatus). Teatud juhtudel PS § 28 lg 1 kattub PS §-ga 16, kui üks tegu võib kahjustada nii inimese tervist kui ka tema elu või kui inimesele pole tagatud elus püsimiseks vajalikku ja muidu riigis kättesaadavaks tehtud terviseabi (vt ka PS § 16 komm, vrd EIK praktikaga elu ja tervise küsimuses¹). Samuti tuleneb PS § 28 lg-st 1 kohustus tagada ravimite kättesaadavus (RKPJKo 3-4-1-55-14, p 56).

¹ Eesti Vabariigi Põhisedus, Kommenteeritud väljaanne 2017, § 28 kommentaarid, p 1).

50. Vaidlusalune kaasus puudutab PS § 28-s nimetatud neljast sotsiaalsest riskist eelkõige viimast puudust. Puuduse korral seisneb PS § 28 lg-s 2 nimetatud põhiõiguse tuum äraelamiseks minimaalselt vajalike vahendite olemasolus (RKPJKo 05.05.2014, nr 3-4-1-67-13, p 31) ehk põhiseaduslikult nõutud elatusmiinimumi tagatuses (RKPJKo 05.05.2014, 3-4-1-67-13, p 31; 21.01.2004, 3-4-1-7-03, p 16²).

51. Isikul on õigus nõuda ja riigil on kohustus anda abi, mis tagaks isikule minimaalselt vajalikud vahendid äraelamiseks. Riigilt puuduse korral abi saamise vajadus on seotud toimetulekupiiriga, millele vastav sissetulek peaks tagama leibkonnale minimaalsed vahendid esmavajaduste rahuldamiseks. Sotsiaalhoolekandeline abi andmisel kehtib esmajärjekorras inimese vajadustest lähtumise põhimõte (SHS § 3 lg 1 p 1 ja lg 2). Sellele põhimõtte kohaselt ei ole toimetulekutoetuse saamise õigust asjaomastes normides seatud sõltuvusse asjaoludest, mis on inimese materiaalse puuduse tinginud. Oluline pole ka tema varasem elujärg. Küll aga arvestatakse toimetulekutoetuse andmisel lisaks netosissetulekule inimesel olemasolevat, enne arvestusperioodi algust saadud vara (SHS § 134 lg 4 p 7). Kokkuvõttes on toimetulekutoetuse määramisel oluline see, kas taotleja käsutuses on arvestusperioodil realselt piisavalt varalisi vahendeid esmavajadustega kaasnevate tarbimiskulutuste tegemiseks. Toimetulekutoetuse määramisel on oluline see, kas taotleja käsutuses on arvestusperioodil realselt piisavalt varalisi vahendeid esmavajadustega kaasnevate tarbimiskulutuste tegemiseks. Sotsiaalhoolekande põhimõtete ja toimetulekutoetuse eesmärgi tagada inimestele minimaalsed rahalised vahendid esmavajaduste rahuldamiseks tarvilike tarbimiskulutuste tegemiseks valguses saab netosissetuleku hulka SHS § 133 lg 1 mõttes arvata vaid reaalse laekumise isikule, mitte igasuguse varalise kohustuse vähenemise või varalise nõude tekkimise (RKHKo 3-16-1759/39, p-d 13, 18 ja 22 ja seal viidatud lahendid; RKPJK otsus asjas nr 3-4-1-67-13, p 31; RKPJK otsus asjas nr 3-4-1-33-14, p 27; RKHK otsus asjas nr 3-3-1-8-03, p-d 13 ja 11).

52. Ravim on igasugune aine või ainete kombinatsioon, mis on mõeldud haiguse või haigussümptomi vältimiseks, diagnoosimiseks, ravimiseks või haigusseisundi kergendamiseks inimesel või loomal, inimese või looma elutalitluse taastamiseks või muutmiseks farmakoloogilise, immunoloogilise või metaboolse toime kaudu (ravimiseadus (RavS) § 2 lg 1). Retseptiravimeid võib üldapteegist ja veterinaarapteegist tarbijatele väljastada ainult nõuetekohaselt täidetud retsepti või veterinaarretsepti alus (RavS § 33 lg 1). Seega on retseptiravim üldjuhul arsti poolt väljakirjutatud ravim (vt ka tervishoiuteenuse korraldamise seadus § 50⁵ lg 2), mis on inimese tervise hoidmiseks või parendamiseks üldjuhul vältimatult vajalik. Sellepoolest erineb retseptiravim ka käsimüügiravimist.

53. Retseptiravimi näol on vaidlusaluses asjas tegemist ühekordse vältimatu kulutusega, mida SHS toimetulekutoetuse määramise regulatsioon ei võimalda arvesse võtta. Sisuliselt on kaebaja pandud olukorda, kus kaebaja peab valima, kas kasutada toimetulekutoetust esmavajadustele nagu riided ja toit või osta ravimeid. Olukorras, kus isik peab langetama otsuse mitte osta retseptiravimeid, võib saada kahjustada tema tervis. Olukorras, kus isikule ei anta piisavat abi esmavajaduste rahuldamiseks ja isikule jääb peale ravimite väljaostu alles alla toimetulekupiiri määratud summa, on isik abivajav ja puuduses. Eelnevast tulenevalt järeldan, et ühest küljest on siin riivatud PS-s § 28 sätestatud õigust tervise kaitsele ja abile puuduse korral ja teisest küljest ka PS §-s 10 sätestatud inimväärikust, kuivõrd isik peab langetama otsuse erinevate kaalukate hüvede vahel.

54. Vaidlusaluses asjas võib esmapilgul näida, et riive puudub, kuivõrd haldusasjas on vaidlus sisuliselt 14.31 euro üle, mis ei ole märkimisväärselt suur rahasumma. Siiski tuleb arvestada, et olukorras, kus isik elab toimetulekupiiril, moodustab see tema sissetulekutest 10%, mida ei saa asjaolusid arvestades pidada vähetähtsaks.

² Samas, p 21

55. Oluline on kontrollida, kas riive võiks olla välistatud läbi selle, et toimetulekupiiri sisse on arvestatud ka kulutused ravimitele, st et toimetulekupiir 150 eurot on summa, mille puhul on seadusandja lähtunud eeldusest, et sinna sisse mahuvad ka kulud ravimitele. Toimetulekupiiri määratakse igal aastal riigieelarvega. 2019 aasta riigieelarve seaduse seletuskirja³ kohaselt: „*lähtutakse toimetulekupiiri kehtestamisel üksi elavale isikule või perekonna esimesele liikmele lähtutakse minimaalsetest tarbimiskuludest toidule, riietusele ja jalanõudele ning muudele kaupadele ja teenustele esmavajaduste rahuldamiseks*“. Toimetulekupiiri määramise täpsem metoodika puudub ning ei ole äratuntav, et toimetulekupiir peaks hõlmama ka kulutusi ravimitele. Ei riigieelarve seaduse seletuskirjast ega ka SHS seletuskirjast ei nähtu asjakohaseid põhjendusi ega analüüsi, mis õigustaksid retseptiravimite mahaarvamata jätmist. Puudub analüüs, kas ja kuidas peaksid isikud toimetulekupiiri arvestades väärikalt suutma teha kulutusi nii esmavajadustele kui ravimitele, ilma et peaks nende vahel valima. Praxise 2018 aasta analüüsis⁴ elatusmiinimumi kohta on näiteks elatusmiinimumi puhul arvestatud kulutusi ka tervishoiule (sh ravimitele), kuid puudub otsene seos elatusmiinimumi arvestamisel ja toimetulekupiirmäära arvestamisel. Arvestuslik elatusmiinimum on toimetuleku piiri aluseks üksnes kaudselt, mistõttu pole võimalik tuvastada, et sinna alla peaksid kuuluma ka retseptiravimid.

56. Siinjuures tuleb arvestada, et kuigi Haigekassal on võimalik rakendada täiendavat ravimihüvitist ravikindlustuse seaduse § 47 alusel, siis ka see ei välista riivet. Tegemist on isikust sõltumatu automaatse süsteemiga, kus soodustus arvestatakse välja enne, kui isik ravimit ostma läheb. Täiendava ravimihüvitise kehtestamisel on ravikindlustuse seaduse seletuskirjas⁵ selgitatud, et: „*Maailma Terviseorganisatsiooni poolt 2014. aastal tehtud põhjalik omaosaluse analüüs tõi järeldustena välja, et väiksema sissetulekuga leibkonnad Eestis kulutavad suhteliselt rohkem ravimitele kui jõukamad leibkonnad, kes kulutavad enam hambaravile. Kõige rohkem mõjutavad väiksema sissetulekuga isikute omaosaluskoormust muudatused ravimihüvitistes. Eestis on praeguse omaosaluspoliitika tõttu patsientide suurte tervishoiukulutuste peamiseks põhjuseks väljaminekud ravimitele. Viimastel aastatel on ravimite ostmise mõju suurtele tervishoiukuludele küll hakanud vähenema, kuid siiski jätab kolmandik patsientidest retseptid realiseerimata, pooltel juhtudel on selle põhjused majanduslikud. Suurim osa kõigist majapidamiskuludest läheb tervishoiule ja seeläbi ka ravimitele pensionäridel. Eesmärgiga parandada suurte ravimikuludega inimestele ravimite kättesaadavust ja vähendada nende rahalist koormust muudetakse täiendava ravimihüvitise süsteemi*“. Täiendava ravimihüvitisega on RavS § 47 lg 8 kohaselt hüvitada maksimaalselt 90% kuludest retseptiravimitele. See tähendab, et ülejäänud jääb isiku enda kanda. Ka vaidlusaluses asjas on kaebajale juulikuus täiendavat ravimihüvitist rakendatud, kuid kaebaja sissetulek jääb siiski ravimite mahaarvamisel alla toimetulekupiiri.

57. Riivet ei välista ka asjaolu, et vastustaja esitatud andmete kohaselt on kaebajale ravimitega seoses tehtavaid kulutusi hüvitatud Tallinna linna eelarvest. Vastustaja selgitab ka ise, et Tallinna linna eelarvest makstavad sissetulekust sõltuvad toetused ei ole oma olemuselt igakuised toetused ning ükski õigusakt ei sätesta kohustust seda regulaarselt s.o igakuiselt maksmata. Tegemist on vajaduspõhise, kulutusi tõendavate dokumentide alusel makstava toetusega, mille eesmärk on isiku toimetulekuraskuste leevendamine. Tallinna linn ei maksa eraldi ravimitoetust kui eraldi liiki toetust, vaid kulutusi retseptiravimitele kompenseeritakse sissetulekust sõltuvate toetuste vahenditest, mis muu hulgas on ette nähtud tervise säilitamise ja taastamisega (taastus- ja hooldusravi, retseptiravimid, vaktsineerimine jms) ja abivahendite soetamisega seotud kulutuste osaliseks hüvitamiseks. Samuti on maksimaalmäär ühine kõikide määruse §-s 3 (punktid 1-3)

³ 2019 aasta riigieelarve seaduse seletuskiri lk 22

⁴ kättesaadav: <http://www.praxis.ee/tood/elatusmiinimum/>

⁵ Seletuskiri ravikindlustuse seaduse muutmise ja sellega seonduvate teiste seaduste muutmise seaduse eelnõu juurde, SE 154 lk 3

nimetatud toetustele kogumis st retseptiravimite kulude kompenseerimiseks eraldi maksimaalmäära ei ole (07.01.2020 vastustaja vastus kaebusele p 29 ja 30). Toetuse ja selle suuruse määramisel arvestatakse taotleja konkreetset vajadust, v.a § 3 punktides 5 ja 6 nimetatud juhtudel, linna eelarves kalendriaastaks toetuste maksmiseks ette nähtud vahendite kogumahtu, toetuste maksimaalmäära ning taotleja ja tema perekonnaliikmete sissetulekut, varanduslikku seisu ja eluasemekulusid. Toetuse suurus sõltub ka õigusjärgsete ülalpidajate sissetulekust (määruse § 27 lg 1). Seega ei ole tegemist toetustega, mis kompenseerivad igal juhul kaebajal ravimitele tehtavaid kulutusi, vaid tegemist on kaalutusõiguse alusel konkreetse kohaliku omavalitsuse eelarvest makstava toetusega, mis sõltub muuhulgas eelarveliste vahendite olemasolust. Seega puudub regulatsioon, mis võimaldaks isikul arvestada regulaarselt retseptiravimitele tehtavate kulude kompenseerimisega.

58. Leian, et käesolevas asjas on PS § 28 lg 2 puhul riive tuvastatud, kuna kaebajale on jäetud tagamata piisav abi, sest retseptiravimite mahaarvamiseõigusega jääb kaebajale elamiseks kätte vähem kui 150 eurot, mis on seadusega sätestatud toimetulekupiir.

Riive põhiseadusvastatus

59. PS § 28 sätestab lihtsa piiriklausli. See tähendab, et tegu on lihtsa seadusereservatsiooniga põhiõigusega. Riigi kohustuse ulatuse kindlaksmääramisel tuleb arvestada, et sotsiaalsete põhiõiguste maht sõltub riigi majanduslikust olukorrast ja sotsiaalsete õiguste tagamisel on seadusandjal avar diskretsiooniõigus (RKÜKo 07.06.2011, 3-4-1-12-10, p 58). PS § 28 järgi on seadusandja üsna vaba otsustama, millal ja millises mahus võtab ühiskond sotsiaalse riski realiseerumisel tekkida võivad tagajärjed enda kanda (RKÜKo 07.06.2011, 3-4-1-12-10, p 58; RKPJKo 21.01.2004, 3-4-1-7-03, p-d 15 ja 16; RKHKo 10.11.2003, 3-3-1-65-03, p 14). Seadusandja otsusevabadus on aga piiratud sotsiaalsete põhiõiguste tuumaga (RKHKo 10.11.2003, 3-3-1-65-03, p 14). Tuuma on PS § 28 lg 2 puhul riivatud, kui riik jätab abivajajale piisava abi tagamata (RKPJKo 02.02.2015, nr 3-4-1-33-14, p 26). Piisav abi ehk kui ulatuslikult peab riik abi andma, oleneb sotsiaalsest riskist⁶.

60. Leian, et käesolevas asjas on PS § 28 lg 2 puhul riive põhiseadusvastane, kuna kaebajale on jäetud tagamata piisav abi, sest retseptiravimitega seotud kulutuste mahaarvamise õigusega jääb kaebajale elamiseks kätte vähem kui 150 eurone toimetulekupiir. Ei nähtu põhjendusi, mis õigustaks sellist abita jätmist. Seda enam, et abi tagamata jätmine hõlmab siin ka isiku tervise ohtu seadmist olukorras, kus isik peab sisuliselt tegema valiku esmatarbevajaduste ja retseptiravimite vahel. Lisaks leian, et isiku panemine selliste valikute ette riivab ka inimväärikust PS § 10 mõttes.

61. Leian, et vaidlusaluses asjas ei ole võimalik põhiseadusvastasust välistada ka põhiseaduskonformse tõlgendamise teel. Erinevate tõlgendusvõimaluste puhul tuleb eelistada põhiseadusega kooskõlas olevat tõlgendust neile tõlgendustele, mis ei ole põhiseadusega kooskõlas. Riigikohtul ei ole alust normi põhiseadusvastasuse motiivil kehtetuks tunnistada, kui normi on võimalik tõlgendada põhiseaduspäraselt. Samuti tuleks eelistada tõlgendust, millega oleks tagatud erinevate põhiseaduslike väärtuste kõige suurem kaitse (RKÜK nr 3-2-1- 73-04, punkt 36). Selline tõlgendus ei tohi siiski minna tekstiga selgesse vastuollu. Contra legem tõlgendus ei ole seega meie õiguskorras aktsepteeritav (RKÜK nr 3-3-1-101-06, punkt 32).

62. Ülaltoodule tuginevalt leian SHS § 133 lg 1 tuleb vaidlusaluses asjas jätta kohaldamata osas, milles see ei võimalda toimetulekutoetuse määramisel sissetulekust maha arvata retseptiravimitele tehtavaid kulutusi. Seega tuleb kaebus toimetulekutoetuse määramata jätmise vaidlustamisel rahuldada ning kohustada vastustajat uuesti otsustama kaebajale toimetulekutoetuse määramine perioodi juuli 2019 eest.

⁶ Eesti Vabariigi Põhisedus, Kommenteeritud väljaanne 2017, § 28 kommentaarid p 17

63. Selgitan, ei ole välistatud, et kohus saaks makstava toimetulekutoetuse summa ise välja arvutada, kuna toetuse määramisel arvesse võetavate asjaolude tõttu on haldusorgani kaalutusõigus toetuse määramiseks redutseerunud sisuliselt nullini. Selleks peavad aga toetuse määramise aluseks olevad asjaolud olema kahtlusteta tuvastatud. Seetõttu kohustan vastustajat toimetulekutoetuse määramise uuesti otsustamiseks arvestades käesoleva otsuse põhjendusi.

64. PSJKS § 4 lg 3 kohaselt algatab kohus menetluse kohtuotsuse või -määruse edastamisega Riigikohtule. PSJKS § 9 lg 1 sätestab, et kui esimese või teise astme kohus on kohtuasja lahendamisel jätnud kohaldamata mis tahes asjassepuutuva õigustloova akti või välislepingu, tunnistades selle põhiseadusega vastuolus olevaks, või kui esimese või teise astme kohus on kohtuasja lahendamisel tunnistanud õigustloova akti andmata jätmise põhiseadusega vastuolus olevaks, edastab ta vastava otsuse või määruse Riigikohtule. PSJKS § 9 lg 2 järgi lisab kohus Riigikohtule edastatavale otsusele või määrusele selle resolutsioonis põhiseadusega vastuolus olevaks tunnistatud õigustloova akti või välislepingu teksti või selle asjakohased väljavõtted. Märgin, et SHS § 133 lg 1 on korrakohaselt avaldatud ja kättesaadav elektroonilises Riigi Teatajas.

(allkirjastatud digitaalselt)

Maret Hallikma